

ne že imajo po Združenih državah tako hudo zimo, kakoršne ne pomnijo že desetletja. Mraza je do 43 stopinj C pod ničlo. Ceste in železnice so pokrite po nekaterih državah z 2—8 m visokim snegom. Ustavljen je ponekod ves avtomobilski, železniški in vozni promet. Kjer še lahko vozijo vlaki, prihajajo s 24urno zamudo. Na večih krajih se pojavlja pomanjkanje prehrane in kuriva. V najbolj ogrožene kraje dovažajo hrano letalci. Popolnoma so zamrznili sloviti Niagarski slapovi.

Se eno »Kosovo«. Pred kratkim smo pisali o imenu »Kosovo« in o navideznem postanku tega imena. Zdaj smo pa bili opozorjeni, da je tako »Kosovo« tudi v Dalmaciji, i. s. južno od Knina, kjer se je odigral sličen krvav dogodek, kakor že dvakrat na »Kosovem polju«. Starohrvaški letopis popa Dukljanina pripoveduje, da je bil tam 20. aprila 1889 ubit hrvaški kralj Dimitar Zvonimir po svojem narodu, ker se je hotel skupno z bizantinskim kraljem Aleksijem I. udeležiti boja proti mohamedancem in svete kraje pridobiti zopet kristjanom. Pri tem slučaju omenja letopisec, da se je takrat težko ranjeni kralj zaklel: »da Hrvati ne bodo nikdar več imeli kralja iz svojega naroda!«. Da bi torej imelo »Kosovo« svoje ime od ptiča »kosa«, bo po takem vedno neverjetneje, in je to tolmačenje pač le pripisati kakemu »jezikoslovcu«, kateri je pred vsem »kosa« poznal.

13letnico je te dni praznoval v Kavkazu neki Georgijev Bakraze.

Podpisani oče nam piše: »Moj sin mi je pobegnil, majhen, star 12 let z imenom Anton Mandele. Laže, da nima staršev in da je že 14 let star in šole prost, pa ni res. Kdor bi kaj vedel o njem, prosim, da mi sporoči na naslov: Ivan Mandele, šmartno ob Paki, Gavce 43.«

Samo 5 ali 10 Din.

Če zakadiš ali zapiješ mesečno 5 ali 10 Din, nimaš od tega nič. In če zakadiš in zapiješ mesečno 50 ali 100 Din, imaš od tega ravno tako — nič. In če bi zakadil ali zapil 500 ali 1000 Din na mesec, bi imel od tega — nič. Če pa se pri Karitas zavaruješ za slučaj smrti za mesečnih 5 ali 10 Din, glej, kaj boš imel od tega! Če si star 15—19 let, ko se zavaruješ, in boš skozi 20 let plačeval mesečno 5 Din, se izplača v slučaju smrti 2530 Din. Če boš plačeval mesečno 10 Din, se bo izplačalo 5060 Din. Če si star 25—29 let in boš plačeval skozi 20 let mesečno 5 D, se bo izplačalo 1990 Din zavarovalnine. Pri plačevanju 10 Din se bo izplačalo ob smrti domačin 3980 Din. Če si star 35—39 let in boš plačeval 5 Din, bo znašala izplačana vsota 1480 D. Ali po vsem tem more kdo reči, da se ne more zavarovati, ker nima denarja? Mirno lahko rečemo, da ni takega človeka, izvemši brezposelnosti, ki nimajo zaslužka in so navezani na podporo drugih. Kdor je zdrav in dela dan za dnem, zasluži toliko, da bo na mesec mogel pogrešati 5, 10 in še več Din, ki jih bo plačeval za zavarovanje. S tem neznatnim plačevanjem pa naredi sebi in domačim veliko dobroto, ker bo zagotovil za slučaj smrti za kritje raznih izdatkov večjo ali manjšo vsoto. Zavarovanje pri Karitas je najprimernejši način štednje. Iz vplačevanja neznatnih vsotic zraste po več letih precejšnja vsota. Glede načina zavarovanja ni nobenih težav, ker ima Karitas skoraj v vsaki župniji zastopnika, pri katerem se lahko vsakdo oglasi. Pojasnila pa lahko dajo tudi župnijski uradi. V Mariboru (Orožnova ulica 8) ima Karitas svojo podružnico, ki je tudi vsakemu na razpolago. Pritrajte si mesečno samo 5 ali 10 Din in rešili boste sebe in domače velike skrbi!

178

Obžalovanja vredni slučaji.

Tatvina in brezprimerna hudobija. V Selcih pri Sv. Rupertu v Slov. goricah je bilo vlomljeno v klet vdove Lorber. Tat je odpeljal 160 l vina, ostalo vino pa je izpustil iz soda po tleh. Ukradeno blago je odpeljal proti Mariboru, da bi ga prodal. Orožniki od Sv. Barbare so tata prijeli pri nadrobni prodaji ukradenega vina na Pobrežju. Hudobni nepridiprav je 18-letni Ivan Brandsteter iz Selcev.

Prostovoljno v smrt. V Ljubljani se je zastrupil z ogljem mehanični mojster E. Klopčaver. Najel si je v krčmi sobo, v katero se je zaklenil. Pripravil je oglje, ga polil s špiritom, užgal in legel v posteljo. Drugo jutro so ga našli mrtvega. Zapušča ženo in pet nepreskrbljenih otrok.

Brezvesten zapeljivec samomorilec in morilec. Dne 4. februarja je ustrelil v Tržiču predilniški uradnik Franc Stenovec komaj 20letno Ljubljankanko Medi Škofca in nato še samega sebe. Stenovec je bil oženjen in znan zapeljivec. Medi Škofca je bila iz dobre ljubljanske rodbine in je bila skrbno vzgojena. Postala je žrtev zapeljivca, ki je bil brez Boga in vesti.

Krog dveh hudih zločinov v Metliki. — Začniti smo poročali, da so našli zjutraj v Golobičevi zidnici v Selcih nad Metliko umorjenega 70letnega zidarja Jakoba Pečar. Starec je bil doma iz okolice Trsta, a je bival že 20 let na Dolenjskem in se je bomo preživljal s priložnostnim delom. Stari zidar je ležal v postelji razmesarjen. Glava in telo sta mu bila razbita od udarcev, skozi glavo je dobil smrtonosen strel. V isti noči, kakor je bil umorjen stari Pečar, je bilo iz Valjavčeve trgovine v Metliki odnešenega raznega blaga za 20.000 Din. Preiskava je ugotovila, da so vlomilci v Valjavčevo trgovino tudi obenem Pečarjevi morilci. Več tolovajev je moralo biti na delu in osumljen je celo Pečarjev sin, ki se je vrnil pred nedavnim iz Italije in je živel z očetom v sovraštvu. Preiskavo nadaljujejo z vso vnemo ter natančnostjo.

Izpred sodišča.

Grozna obdolžitev in oprostitev. 17 letni Rudolf Močnik in njegova 9letna sestra sta prišla 7. oktobra lani na orožniško postajo pri Sv. Trojici v Slov. gor. Ovačila sta svojo mater Marijo Močnik, posestnico v Cogetincih, da je aprila zastrupila svojega moža in očeta Ivana Močnik. Zandarji so aretirali ovačeno, ki je podala obsežno priznanje in je istega tudi ponovila sodniku pri št. Lenartu. Mariborskemu preiskovalnemu sodniku je vse utajila. Ivana Močnika so raztelesili in so poslali železnic preiskovalnemu zavodu v Ljubljano, kjer so ugotovili, da Močnik ni umrl na zastrupljenju. Nadaljna preiskava je dognala, da sta se otroka izmislila zločin, da bi na ta način onemogočila materino drugo možitev. Osumljeno Marijo Močnik so 4. februarja t. l. izpustili v Mariboru iz preiskave in postopanje proti njej ustavili. Izpuščena je izjavila, da je bila pri obdolžitvi strašnega dejanja nekako zmešana in je radi tega priznala, česar ni zagrešila.

Nečloveški sin. Dne 30. nov. 1935 se je odigrala v Kuršincih pri Mali Nedelji dru-

žinska založba med sinom in očetom. 21 letni viničarski sin Anton Perger je ubil z udarci motike svojega očeta Jožefa Perger. Sin je grozno dejanje sam javil orožnikom z izgovorom, da je ravnal v silobranu, ker je branil mater in ga je hotel oče z nožem. Sosedje so pa izpovedali pri obravnavi 4. februarja v Mariboru ravno nasprotno, da je bil oče miroljuben ter varčen viničar, sin pa lahko miseln in zloben. Sodni senat se ni mogel prepričati, da bi bil sin namenoma ubil očeta in radi tega ga je obsodil samo radi zločina uboja na 7 let ječe.

Mladoten požigalec pred sodniki. Na mariborskem okrožnem sodišču se je vršila dne 8. februarja razprava proti mladotnemu požigalcu, ki je 4. novembra l. l. podtaknil ogenj v gospodarskem poslopu Matije Paluca v župniji Sv. Antona v Slov. goricah. Obtoženi je bil obsodjen na 3 leta strogega zapor.

Obsojeni ponarejevalci 20dinarskih kovancev. V okraju Gornji Grad so se ukvarjali s potvarjanjem 20dinarskih kovancev 21letni kleparski pomočnik in 4 delavci v starosti od 26 do 35 let. Kovnico za novce so izsledili v kmečki hiši v Dovenku. Začetkom minulega tedna je bil v Celju radi potvarjanja kot glavni krivec obsojen mladi kleparski pomočnik na 2 leti ječe, trije drugi vsak na 10, 3 in 1 mesec strogega zapor.

Zasluzena kazen sleparskega zavarovalnega agenta. V Ljubljani je bil obsojen 7. februarja na eno leto in 10 mesecev robije 34letni Karol Zupanc iz Kranja. Omenjeni je bil agent zavarovalne družbe »Feniks«. Tekom enega leta je oslepil 13 zavarovancev pri življenjskih policah za nad 40.000 Din in povrh je še zaslužil na provizijah v enem letu 49.000 Din. Obsojeni je kazen sprejel.

Slovenska Krajina.

Črensovec. Izgleda, kot bi se ta predpust hotelo pri nas vse poročiti. Kar štiri dekleta so se poročile, ki so redno zahajale k cerkvenemu zboru, in sicer: Cigan Verona, Godina Cila, Koren Julka in Sobočan Marija. Prvi dve sta bili tudi pridni članici Marijine družbe. So še kar dobro zadele, nekatere gladejo bolj na značaj, druge pa na bogastvo. Tudi Kohek, priden pevec iz Trnja, se je poročil. V nedeljo bo pri poroki tudi Kozlarova, ki je dolgo vrsto let služila pri Zmajovih na Gornji Bistrici. Iz hvaležnosti in v zahvalo ji priredijo lepo gostijo. Nekateri pa še kar čakajo, posebno fantje si nič sile ne delajo.

Črensovec. Po naših vaseh sta hodila dva tuja agenta, ki sta prodajala knjige in sta jih dajala po zelo nizkih cenah. Knjige so na zunaj videti nabožne, a znotraj so pa polne brezboštva. Izdane so v Beogradu. Pozivajo se vsi, ki so omenjene knjige kupili, da jih takoj uničijo, ker so po cerkvenih predpisih strogo prepovedane, v bodoče pa da takim ljudem pokažejo vrata. Imamo naše dobre katoliške knjige, sezimo po njih!

Šalamenci. Kaj bo z našo katoliško deco? Že od nekdaj so hodili naši otroci k Sv. Sebeščanu v šolo, zdaj pa delajo skoraj vsi na to, da bi našo deco odvrgli in bi morali hoditi v Puconce, kamor že hodijo evangeličanski otroci. Starši se temu protivijo in so poslali prošnjo na banovino. Če bodo šli naši otroci v Puconce, bodo pri Sebeščanu en razred ukinili. Blizje je nam k Sebeščanu, kjer je tudi farna cerkev, to-

Širite „Slov. gospodarja“!

Vodja najmočnejše stranke venizelistov na Grškem Sophoulis, ki bi naj postal po zadnjih volitvah predsednik vlade.

rej je res krivica, če nas prisilijo v Puconce. Vsi merodajni krogi naj dobro premislijo, predno napravijo kak sklep.

Križa se bojijo v nekaterih naših šolah. Zelo čudno se nam zdi, da imajo v gimnaziji križ in na univerzi, kjer so tudi mešane vere, le v naših ljudskih šolah na Goričkem ga ni! Ali za te kraje ni višje oblasti?

Turnišče. Pri nas se je otvoril te dni Singerjev šivalni tečaj pri g. Klepcu, trgovcu z manufakturo. V šivalni tečaj se je prijavilo šest učenk.

Gomilice. Na svečnico dne 2. februarja se je odigrala pri nas strašna žaloigra, katere žrtev je postal mlad fant Raščan Jožef iz Trnja. Pri Glavačevih so pili fantje in med njimi je bilo veselo razpoloženje. Sredi tega razpoloženja je stopil v sobo 24letni fant iz Gomilic Jerebič M.,

po domače Lamezov. Z njegovim prihodom se je začel med fanti prepir. Prišlo je celo tako daleč, da je Raščan iz Trnja povabil Jerebiča iz sobe, ker ni hotel pretepa v sobi. Oba sta se napotila na dvorišče. Med njima se je razvil pretep. Najprej sta poskušala z rokami svoje moči, nato pa je potegnil Jerebič nož iz žepa in zabodel Raščana petkrat. Prerezal mu je žilo vodnico, da je ranjeni komaj prišel do okna in zavpil fantom: »Na pomoč!« Potem se je hotel umakniti pobesnelemu Jerebiču in je prišel še do ograje za skednjem. Tam so ga zapustile moči radi prevelike krvavitve in je čez nekaj trenutkov izdihnil.

Sobota. Združenje obrtnikov za soboški srez namerava prirediti tečaj za čevljarstvo prikrojevanje. Tečaja se lahko udeležijo poleg čevljarstevskih mojstrov tudi pomočniki. — Umrle so v tukajšnji bolnišnici v preteklem mesecu tri moške osebe, in sicer dva fanta in en starejši mo-

ški. — Zavod za pospeševanje obrti pri Zbornici v Mariboru namerava prirediti v Soboti avtogeni varilni tečaj za kovinarsko stroko. Zato je združba trgovcev povabila vse mojstre in pomočnike kovinarske stroke, da prijavijo svojo udeležbo. Pričakuje se precejšnja udeležba. — Občutne poškodbe na glavi je dobil Mataj Franc, šofer iz Sobote. Vozil se je s kolesom in padel. Zdravi se v bolnišnici.

Beltinci. Pri nas se je dogodila nesreča. Komaj eno leto stara Ana Mlinarič je segla po posodi, v kateri je bila vreča juha. Juha je bušnila po otroku in mu zadala težke opekline. Takoj so dekletce prepeljali v soboško bolnico na zdravljenje. Upanje je, da bo okrevala.

Žižki. Častite šolske sestre pripravljajo s tečajnicami gospodinjstvo nadaljevalne šole ter s pomočjo igralcev Prosvešnega društva kar tri igre in sicer: »Pri Brodnikovih«, »Guvernanta in Spela« ter komičen prizor »Kmet in foto-

V Milanu na Italijanskem so obhajali praznik sporta na ledu. Ob tej priliki so smešili abesinskega neguša z dežnikom in s cesarjevo lutko na smučih.

Cilj naporov italijanskega generala Graziani na južnem abesinskem bojišču.

V Addis Abebi priznavajo, da je ofenziva Grazianijevih čet v dolini Ganale-Doria naperjena proti najbolj občutljivi točki abesinske naravne trdnjave, ki čuva srce Abesinije — Addis Abebo. Če bo Grazianiju uspelo, da se bo prebil s svojimi četami preko gorovja pri Sarari na jugu, bo postal gospodar abesinskega jezerskega ozemlja in ta uspeh bi bil za Italijane odločilnega pomena. Vse druge italijanske zmage bi ne pomenile toliko kakor zmagoviti pohod skozi goraj imenovano »veliko dolino«, ki se vleče skozi čelo Abesinije od jugo-zapada proti seve-

Očetov greh.

»Menda da; saj nima otrok. Dve noči je bila Osojnica, moja druga sestra; toda Nana mora domov k svojim trem malim otrokom.«

»Ko bi le mogla tvojega očeta obiskati! Pa tudi to se ne spodobi. — Veš kaj, Tevž? Dve steklenici dalmatinca ti pripravim in tiste rože zraven. Ko se vrneš, vzameš vse s seboj. Pa očeta lepo pozdravi! Reci jim, da jim želim skorajšnjega zdravja in da vsak dan molim zanje!«

»Bog ti povrni, Marta! Vina pa mi ne dajaj!«

»Zakaj ne? Le tiho bodi! Pusti mi veselje!«

Pogledal jo je otožno. Čez nekaj časa je rekel:

»Marta, bal sem se, da si mi zamerila, ker me tako dolgo ni bilo na spregled.«

»Zamerila?« je zardela. »Med nama ne sme biti zamere. Jaz pa že vem, zakaj te ni.«

»Zakaj misliš?«

»Ker si značajan fant in veš, kaj se spodobi. Zaradi tega te imam še rajši.«

»Ali ti ne bi bilo ljubše, če bi večkrat prišel?«

»Da... ne,« je zajecjajala, »ko... bolje je, če se preveč ne shajava sama... Zaradi tega najina beseda vendar nič manj ne velja in pozneje bova tem srečnejša.«

6

»Prihodnjič bom prišel le, če bodo tudi tvoji domači tu. To ti obljubim.«

»Ali pa če mi boš imel kaj posebnega povedati, kaj ne?«

»Prav danes bi ti rad nekaj povedal,« je menil plaho. »Marta, ali mi hočeš napraviti veselje?«

»Rada. Če le morem!«

»Tedaj sprejmi ta spominek, da boš imela kaj od mene!«

Iz žepa je privlekel škatlico in jo ji dal. Radovedno jo je odprla in zagledala zlato verižico in zlat križec na njej.

»Moj Bog, to je vendar strašno drago!« se je prestrašila.

»Nisem je kupil od očetovega; s svojim denarjem sem jo,« ji je pojasnil. »Nekaj sem si pri vojaki prihranil, nekaj pa sem pri strelskih tekmah dobil.«

»Kaj tako dragocenega ne smem sprejeti.«

»Ne žali me! Prosim te, vzemi! Morda je to prvo in zadnje, kar ti morem dati.«

Začudeno ga je pogledala.

»Pomeri si jo no, pogledj, kako se ti poda!« jo je prosil.

Narahlo je vzdignila verižico, nekaj časa so se ji pasle svetle oči na bleščečem nakitu, potem si jo je dela okoli vratu, stopila pred ogledalo, se zasukala na levo in desno in se z očitnim ugodjem ogledovala.

»Kako lepo se ti poda!« je vzdihnil.

Pri vrenju v črevih in zaprtju

zanesljivo učinkuje že ena čaša naravnih
Franz-Josefove
grenke vode.

(leg. po min. soc. pol. in nar. zdr. S.-hr. 15485, 25. V. 1935.)

grafe. Igrali bodo na pustno nedeljo dne 23. februarja v »Našem domu« v Crensovcih.

Napad na trgovca. Trговец Gorčanec se je vračal iz Sobote, kjer se je mudil na ekspozici-

turi borze dela. Že v gostilni pri Mertuku mu je neki neznanec potegnil iz žepa 10 Din. Ko je nadaljeval pot, ga je srečal neznan moški in se z njim pogovarjal. Naenkrat pa ga je napadel in mu hotel vzeti denar. Toda Gorčanec se ga je otresel in ga sunil od sebe ter zbežal. Misli je že, da je varen. Tedaj sta pa prišla dva kolesarja in ga hotela napasti. K sreči sta bili v bližini dve ženski in tako se je Gorčanec otresel tudi tega napada in prišel srečno domov na Hotizo.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Naši vrli igralci pripravljajo za nedeljo dne 16. februarja napeto igro »Pod kmečko streho«. To bo lušno!

Kamnica pri Mariboru. Da ne bo letošnji pust preveč pust, bo poskrbelo Izobraževalno društvo, da bo kaj smeja. V ta namen pripravljajo za pustno nedeljo 23. februarja ob 3. uri pop. v cerkveni dvorani veseloigro »Pri belem konjčku«. Prijatelji vabljeni!

Hoče pri Mariboru. Naše Prosvetno društvo bo v nedeljo dne 16. februarja nastopilo v Slomšekovem domu s šaloigro »Glavni dobitek«. Bo nekaj veselega. O božiču ste jokali, sedaj se boste pa smejali!

Marija Snežna. Na Kraljevo dne 6. januarja se je vrnil občni zbor tukajšnjega Prosvetnega društva in sicer ob tako obilnem številu, kakoršnega še Snežničani nismo videli. Nato smo ponovili igro »Za srečo v nesrečo«. Zato pa, fantje in dekleta, katerim vam je kaj mar izobrazba in vnetje za društveno življenje, pridite ter se prijavite k našemu Prosvetnemu društvu. Kajti v tem letu nameravamo zgraditi novi oder, zato že tem potom prosimo, da ko bomo trkali na dobra srca, da ne bodo ostala oglušena. Ob enem vabimo vse domačine ter sosedo v nedeljo dne 16. februarja na igro »Tri sestre«, katero bomo vprizorili popoldne po večernicah.

Sv. Ana v Slov. goricah. Katoliško prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 16. t. m., ob treh popoldne štiridejansko veseloigro »Beneški troj-

čkie. Vstopnina prosta, pač pa se bo pobirala članarina.

Sv. Anton v Slov. goricah. Pozor Antonjevcani! Gotovo še vsi ne veste, kaj bo v nedeljo dne 16. februarja pri Sv. Antonu. Ta dan priredi namreč igralna družina tukajšnjega Prosvetnega društva v Društvenem domu času primerno igro v petih dejanjih »Babilon«. — Naša društvena knjižnica se je pomnožila za 50 novih knjig, tako da jih ima sedaj nad 500 razne vsebine. Odprta je vsako nedeljo in praznik pred in po večernicah.

Sv. Lenart v Slov. goricah. V nedeljo smo igrali komedijo »Sumljiva oseba«. Prireditev je zelo dobro uspela. Ker je bila bila dvorana nabito polna, ponovimo igro v nedeljo dne 16. t. m. ob treh popoldne.

Ljutomer. V nedeljo dne 16. februarja, popoldne ob pol štirih, ponovi naše Prosvetno društvo znano Molierovo komedijo »Scapinove zvijače«. Igra je že pri prvi predstavi zbudila obilo smeja in lepe predpustne zabave. Tokrat ne zamudi prilike! Pridi, da se od srca nasmeješ. Iz sosednih župnij inate lepe zveze z vlakom. Društvo si je za to predstavo nabavilo popolnoma nove kostume.

Slov. Bistrica. Preteklo nedeljo se je vrnil redni občni zbor Katoliškega prosvetnega društva, na katerem so prosvetni slovenjebistriški delavci dajali račun o svojem plodovitem delu. — Farna knjižnica si je nabavila lepo število novih knjig, knjige se izposojujejo v kaplanijski veži po samostanski maši in po večernicah vsako nedeljo in praznik.

Središče. Narodna prosveta v Središču priredi v nedeljo dne 16. t. m. lep pevski koncert

s spevoigro »Srce in denar«. Spored bo krasen. Pridite vsi, ki ljubite lepe narodne pesmi! Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina običajna.

Celje. Papeževa proslava bo v nedeljo dne 16. februarja 1936, ob štirih popoldne, v veliki dvorani Ljudske posojilnice. Salonski orkester izvaja pod vodstvom g. Zvonka Lenardona Fučinovo koračnico in Čajkovskega fantazijo. G. dr. Ivo Česnik iz Ljubljane govori o Petrovem prestolu, ki je temelj miru in edinosti. Papež in Vatikan v filmskih in skioptičnih slikah. Za sklep zapoje vsa dvorana himno »Povsod Boga«. Vstopnice se dobe v Slomškovi tiskovni zadrugi pri Marijini cerkvi.

Sv. Jurij ob južni žel. Pevski odsek našega Prosvetnega društva je pod spretnim vodstvom g. Raztočnika mlajšega priredil dne 1. in 2. februarja v Katoliškem domu koncert. Pevci so večinoma iz kmečkih vrst in iz oddaljenih vasi. Zato je bilo treba dosti truda in žrtve, predno je bilo mogoče nastopiti. Svoj čas smo zastonj prosili za dovoljenje za prireditev koncerta. Naši neprijatelji so s svojo neudeležbo najlepše pokazali svojo naklonjenost. Pač ne morejo prenesti tega, da jim je vzeta oblast.

Pišce. V nedeljo dne 16. t. m., popoldne po večernicah priredi prosvetno društvo v Slomškovi dvorani veseloigro v treh slikah: »Sluga dveh gospodov«. Kdvr želi zvedeti, kako je mogoče tudi dvema gospodoma služiti v teh težkih časih, naj pride. Smeja bo dovolj. Vstopnina pa je tudi primerna.

Videm ob Savi. Naše Prosvetno društvo je priredilo lepo igro »Vrnitev«. Igralci so svoje vloge zelo dobro rešili in s tem pokazali svojo sposobnost. Dvorana je bila nabito polna in gledalci so bili zelo zadovoljni. V kratkem hočemo pokazati nekaj smešnega, da bodo zadovoljni tudi tisti, ki se radi smeji. Imamo lepo razvito knjižnico in močno pevsko društvo, kar je lep dokaz, da tudi tukaj na Vidmu bolj tiho, zato pa živo in vztrajno deluje prosveta.

Ali si že obnovil naročnino?

Tedaj je živo zagorela, zložila verižico v škatlice in sramežljivo dejala:

»Tevž, ne zameri mi ničernosti! Čisto prevzelo me je. Ne bi verjela, kako moč ima taka zlata stvarca.«

»Ali si je vesela?«

»Vesela že, zelo vesela. Toda saj veš, da nikoli ne nosim nakita.«

»Tega nosi, stori mi to!«

Nekaj časa je preudarjala; potem se je odločila:

»Naj bo, zaradi tebe bom, pa le na največje praznike, na Božič, na Veliko noč in na Rešnjega Telesa dan.«

»Prav, Marta! In kadarkoli bom videl, da imaš to verižico, si bom mislil, da me imaš rada.«

»To si lahko tudi drugače misliš, vsak dan ... Toda kaj naj dam jaz tebi, Tevž?«

»Nič, nič. Samo zvesta mi ostani!«

»Saj imaš mojo besedo — in ta velja toliko, kakor da sem ti jo dala pred oltarjem.«

»Pa naj pride karkoli?«

Zopet se je začudila, potem pa rekla odločno:

»Naj pride karkoli!«

Tedaj je vstal in zamolklo dejal:

»Marta! Ko mi oče umrejo, nimam na svetu nobenega veselja kakor le tebe.«

Napol bolesten, napol srečen nasmeh ji je krožil okoli ust, ko ga je spremljala iz hiše. Med durmi je obstala in rekla za njim:

»Bog ti povrni, Tevž! Pa gotovo se oglasi, ko se boš vračal!«

Enkrat še se je staremu Dvorniku obrnilo na bolje. Konec septembra so ga zopet prijeli krči in se odslej oglašali vedno pogostejše in huje. Bolnik je bil večkrat tako slab, da ni mogel spregovoriti razločne besede. Nekega večera ga je obiskal krojač »Krištof«. Ni verjel, da bi bil Dvornik že tako pri kraju; zato se je močno prestrašil, ko ga je zagledal. Čeprav bi bil rad kako besedo za tolažbo povedal, tokrat zgovornemu možaku ni prišla nobena na jezik. Obrnil se je in iz oči so se mu vlije debele solze. Tedaj ga je bolnik potrkjal po roki, češ, da mu hoče nekaj reči. Krojač se je nagnil k njemu in zaslišal rahle besede:

»Jurij, brez zamere! Kajne? Brez zamere!«

»Krištof moj!« je planil krojač. »Kaj bi tebi mogel zameriti, ti, ki mi nisi nikoli kaj drugega storil kakor samo dobro! Tako dober kakor ti ni nobeden pri nas. Prijatelj, bratranec, brat, jaz, jaz bi te moral prositi! Ali ne! Midva nimava eden drugemu nič odpustiti.«

Pritisnil si je svoj veliki rdeči robec na oči in jadrno odšel; drugače bi se bil moral na glas razjokati.

ru-vzhodu. Na severu zapirajo in preprečujejo Italijanom nadaljne prodiranje orjaške gore v pokrajini Tigre, na jugu je vsak večji uspeh nemogoč radi na vodi revnih krajev v provinci Ogaden, medtem ko onemogoča na vzhodu sama puščava. Danakil gor do Ausse vsako kretanje močnejših čet.

100.000 Italijanov bo remalo na abesin. bojišča.

Vse italijanske železnice so bile zadnje dni poplavljenе s prevozi vojaštva, ki so bili usmerjeni proti pristaniščem po južni Italiji. Na novo vpoklicane rezerve bodo znašale 100 tisoč mož. Ta armada bo odposlana v vzhodno Afriko pred nastopom deževne dobe. Iz vseh